

ПЪРВОИНСТАНЦИОНЕН СЪД НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ

**Иск, предявен на 27 ноември 2006 г. — 2K-Teint и други/
ЕИБ и Комисия**

(Дело T-336/06)

(2007/C 20/21)

Език на производството: френски

Страни

Ищци: 2K-Teint SARL, Mohamed Kermoudi, Khalid Kermoudi, Laila Kermoudi, Mounia Kermoudi, Salma Kermoudi и Rabia Kermoudi (Казабланка, Мароко) [представител: P.Thomas, адвокат]

Ответници: Европейска инвестиционна банка (Люксембург, Великото херцогство Люксембург) и Комисия на Европейските общности (Брюксел, Белгия)

Искания на ищците

- да допусне разглеждането на иска и да го уважи като основателен,
- да задължи ЕИБ да изпрати цялата документация относно кредита с право на участие в капитала на 2K-Teint SARL, включително всички разменени в тази връзка документи с BNDE, като при неизпълнение на това задължение да наложи глоба в размер на 10 000 еуро за всеки ден забава;
- да постанови, че ЕИБ носи квазиделиктна отговорност по отношение на ищците за допуснати спрямо тях нарушения, неизпълнение на задължения, небрежност и бездействие;
- да установи наличие на претърпени от ищците вреди в определен размер (съобразно посоченото в исковата молба);
- да назначи експертиза относно обхвата и наличието на описаните вреди;
- да осъди солидарно, in solidum, или субсидиарно ЕИБ и/или Европейската общност да заплатят на ищците, поради изложените по-горе основания, конвертирана в еуро сума (съобразно посочените по-долу указания), заедно със законната лихва за забава върху нея, считано от първото призоваване на ищците пред съда, а именно призоваването пред Tribunal d'arrondissement de Luxembourg (Районен съд, Люксембург) на 17 юни 2003 г., до окончателното ѝ заплащане;
- да допусне предварително изпълнение на постановеното съдебно решение, независимо от правото на обжалване и без предоставяне на гаранция;
- да осъди ЕИБ и/или Европейската общност солидарно, in solidum, или субсидиарно да заплатят, извън съдебните

разноски, временно определена сума от 12 500 еуро, която ищците е трябвало да заплатят с оглед на процесуалната им защита и представителство и която не би било справедливо да поемат;

- да осъди ЕИБ и/или Европейската общност да заплатят всички съдебни разноски;
- да запази възможността на ищците да предявяват права и вземания и да предприемат действия.

Правни основания и основни доводи

С договор за финансиране, подписан в Люксембург на 28 април 1994 г., ЕИБ, действаща от името и за сметка на Европейската общност въз основа на упълномощаване от Европейската комисия, е предоставила на Кралство Мароко, под формата на участие в рисков капитал, условен кредит, чието предназначение е да финансира проекти за производствена дейност главно в промишления отрасъл и в съдружие с предприятия (физически и юридически лица) на Европейския съюз (проект Prêt Global Secteur Financier II (Общ кредит за финансовия сектор II)). Съгласно разпоредбите на договора получената в Мароко чрез кредита печалба е трябвало да бъде преотстъпена за финансиране на проекти съобразно споразумения под формата на кредити от марокански банкови институции, действащи впоследствие като финансови посредници. Посочените кредити за преотстъпване са били предназначени да осигурят финансиране от финансовите посредници на кредити или придобиване на участие в капитала на стопански субекти в Мароко, явяващи се крайните ползватели. Отпускането на такъв кредит на стопанските субекти е следвало да бъде предмет на договор, сключен между банковата институция и стопанския субект, заинтересован от придобиването на въпросното дялово участие. Посредникът е бил длъжен да представи всяко искане за финансиране на придобиване на дялово участие или кредит на ЕИБ за одобрение, след съгласуване с мароканската държава. ЕИБ е била длъжна да уведоми мароканската държава за съгласието си, изпращайки едновременно копие от уведомлението до финансовия посредник.

На 12 октомври 1994 г. е било подписано споразумение за преотстъпване между Кралство Мароко и Banque Nationale pour le Développement Economique (Националната банка за икономическо развитие) (BNDE), придобила качество на финансов посредник по смисъла на сключения между Кралство Мароко и ЕИБ договор. На 29 ноември 1995 г., в рамките на втората кредитна линия на ЕИБ, между BNDE и ищците е бил сключен договор за кредит при условие, че ЕИБ одобри кредита и BNDE получи средствата. Договорът имал за предмет частичното финансиране на придобиване на дялово участие в дружеството 2K-Teint SARL. С писмо от 14 октомври 1994 г. ЕИБ дала съгласие за финансиране на проекта 2K-Teint.

С настоящия иск на основание извъндоговорна отговорност на Общността, ищите искат обезщетение за вредите, претърпени от тях поради твърдяното неправомерно поведение на ЕИБ във връзка с изпълнението на задълженията ѝ на пълномощник на Общността при управлението на въпросния кредит. Те се позовават най-вече на прекомерната бавност при предоставянето на кредита, отпуснат едва през юли 1997 г., което ги е принудило да сключат договор за краткосрочен кредит с BNDE. Поради неизпълнението от страна на ищите на финансовите им задължения BNDE е поискала образуване на производство за събиране на вземания пред националните юрисдикции. С решение на национален марокански съд дружеството 2K-Teint SARL е осъдено да продаде търговското си предприятие.

На първо място, ищите изтъкват редица нередности, които BNDE е допуснала при управлението на общностните средства и които са съобщени на ЕИБ от ищите с искане за съдействие. Ищите обвиняват ЕИБ, че не е предприела никакви действия във връзка с предоставената ѝ информация. Те поддържат, че ЕИБ била длъжна да действа, тъй като BNDE действала или съгласно нейните указания в качеството ѝ на пълномощник, или най-малко като привиден пълномощник, а ЕИБ си била запазила важна роля при вземането на решения относно въпросните кредити.

Освен това, ищите твърдят, че ЕИБ следва да носи отговорност не само за извършените от BNDE нарушения, свързани със съществуващото между тях правоотношение, но и за последиците от неизпълнението на собствените си задължения. Те обвиняват ЕИБ, че не е осъществила ефективен надзор и контрол върху използването на средствата от момента на получаването им от мароканските институции, което е улеснило и дори подпомогнало определените като измамливи действия на BNDE. Ищите твърдят наличие на небрежност, бездействие и тежки нарушения от страна на ЕИБ на задълженията ѝ за предвидливост, старание и предпазливост при управлението на общностните средства.

Ищите поддържат, че претърпените от тях вреди се намират в пряка причинно-следствена връзка с бездействието на ЕИБ и с неизпълнението на задълженията ѝ. Поради това искат последната да бъде осъдена да поправи посочените вреди.

Иск, предявен на 1 декември 2006 г. — Shell Petroleum и други/Комисия

(Дело T-343/06)

(2007/C 20/22)

Език на производството: английски

Страни

Ищци: Shell Petroleum NV (Хага, Нидерландия), The Shell Transport and Trading Company Ltd (Лондон, Обединеното кралство),

Shell Nederland Verkoopmaatschappij BV (Capelle aan den IJssel, Нидерландия) [представители: O.W. Brouwer, W. Knibbeler, S. Verschuur, адвокати]

Ответник: Комисия на Европейските общности

Искания на ищите

Shell Petroleum NV и The Shell Transport and Trading Company Ltd искат от Първоинстанционния съд:

- да отмени изцяло Решение на Комисията от 13 септември 2006 г. във връзка с процедура по член 81 ЕО (дело COMP/F/38.456 — *Битум* — *Нидерландия*, наричано по-долу „решението“), доколкото същото е адресирано до Shell Petroleum NV и The Shell Transport and Trading Company Ltd; или субсидиарно
- да отмени частично решението, доколкото същото приема, че Shell Petroleum NV и The Shell Transport and Trading Company Ltd са нарушили член 81 ЕО в периода между 1 април 1994 г. и 19 февруари 1996 г. и да намали наложената им глоба; и
- във всеки случай, да намали наложената с решението глоба на Shell Petroleum NV и The Shell Transport and Trading Company Ltd;
- да осъди ответника да заплати съдебните разходи, включително разходите, извършени от Shell Petroleum NV и The Shell Transport and Trading Company Ltd във връзка с плащането на целия размер или част от размера на глобата или за учредяване на банкова гаранция;
- да бъдат извършени всички други действия, които Първоинстанционният съд намери за необходими.

Shell Nederland Verkoopmaatschappij BV иска от Първоинстанционния съд:

- да отмени частично решението, доколкото същото установява, че Shell Nederland Verkoopmaatschappij BV е нарушило член 81 ЕО в периода между 1 април 1994 г. и 19 февруари 1996 г. и да намали наложената му с решението глоба и
- във всеки случай, да намали наложената с решението глоба на Shell Nederland Verkoopmaatschappij BV;
- да осъди ответника да заплати съдебните разходи, включително разходите, извършени от Shell Verkoopmaatschappij BV във връзка с плащането на целия размер или част от размера на глобата или за учредяване на банкова гаранция;
- да бъдат извършени всички други действия, които Първоинстанционният съд намери за необходими.